

การประเมินวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*

An Evaluation of Educational Journal Faculty of Education Burapha University

สุปราณี เสถียรมงาม**

ดร.พงศ์เทพ จิระโร***

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินพฤติกรรมการใช้ ความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และประเมินผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยการส่งแบบสอบถามไปยังผู้เกี่ยวข้องจำนวน 122 คน และข้อมูลเชิงคุณภาพจากการประชุมวิพากษ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 17 คน สรุปผลการวิจัย ดังนี้ พฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์เกี่ยวกับระยะเวลาพบว่าผู้อ่านวารสารศึกษาศาสตร์ นาน ๆ ครั้ง มากที่สุด (ร้อยละ 60.70) โดยมีผู้อ่านเป็นประจำทุกฉบับคิดเป็นร้อยละ 23.80 และเมื่อพิจารณาสถานที่อ่านพบว่าอ่านจากหอสมุด มากที่สุด (ร้อยละ 32.8) รองลงมาอ่านจากที่ทำงาน (ร้อยละ 31.10) ความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์โดยรวมพบว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่า ความคิดเห็นต่อวารสารศึกษาศาสตร์ตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา บรรลุตามวัตถุประสงค์ทุกข้อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตาม จุดที่ควรปรับปรุง ได้แก่ ควรปรับปรุงหน้าปกและรูปแบบการพิมพ์ การออกวารสารให้ตรงต่อเวลา จำนวนครั้งที่ออกน้อยไปควรเพิ่มเป็น 4 เล่มต่อปี เนื้อหาในเล่ม ควรมีลักษณะ มีบทความของนักวิชาการเด่นฉบับละ 1 เรื่อง ควรมีบทความเชิงสหวิทยาการและทันสมัยมากขึ้น จุดเด่นที่ควรรักษาไว้ คือ วารสารมีความหลากหลาย ความเข้มข้นของการรักษาคุณภาพ ในการคัดกรอง สัดส่วนของผู้นำเสนองานวิชาการและงานวิจัยในฉบับและรูปแบบการจัดทำวารสาร ซึ่งเป็นจุดเด่นที่วารสารศึกษาศาสตร์ควรรักษาไว้ ส่วนข้อเสนอแนะ ควรพัฒนาระบบการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิให้มีความคล่องตัว รวดเร็วขึ้น ควรเผยแพร่ และส่งเสริมให้ศิษย์เก่าของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพามีโอกาสเข้าถึง ในการส่งบทความทางวิชาการมาลงในวารสาร และรณรงค์ให้ศิษย์เก่าเป็นสมาชิกวารสารให้มากขึ้น ควรเพิ่มจำนวนเล่มจะทำให้วารสารได้มีโอกาสเพิ่มกิจกรรมการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการได้มากขึ้นตอบสนองความต้องการของสังคมมากขึ้น ควรปรับเป้าหมายของวารสารให้มีความครอบคลุมบทความวิจัยและบทความวิชาการสาขาอื่น ๆ

คำสำคัญ: การประเมินวารสาร/ วารสารศึกษาศาสตร์

*ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ ปีงบประมาณ 2556

**เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สำนักงานคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

This study aimed to evaluate the use behavior of the Journal of Education produced by faculty of Education, Burapha University. The study evaluated the journal in two aspects; appropriateness and achievement of the objectives of the journal. Questionnaires were used to collect data from 122 respondents who work in the related fields and the qualitative data were collected from the critical meeting. The results of the study were as follows; The behavior of using the journal of education in terms of time showed that 60.70% of the respondents rarely read the journal. 23.80% of the respondents read every issue. 32.8% of the respondents read the journal from a library and 31.10% read from the office.

In terms of the appropriateness of the journal, the result showed that the overall journal was highly appropriate. The objectives of the journal were highly achieved (100%). The improvement of the journal included its cover page and the printing format. Moreover, the periodical of the journal was not punctual. The number of issues should be 4 times per year. The content should include an academic outstanding article, an interdisciplinary article and should be more up to date.

The features of the journal that should be maintained were the diversity of the journal, the maintenance of the quality, the quality of screening, the proportion of academic and research presentation, the form of the journal and other comments.

Suggestion

Screening and monitoring system should be developed by experts in order to have the flexibility to produce the journal faster and more punctual. Encourage alumni of faculty of Education, Burapha University to access and submit their academic papers to publish in the journal and subscribe to the journal. The journal should be considered by the editorial board to increase the number of the journals. This will enhance more opportunities to distribute the academic papers and meet the needs of the society. The journal should be considered by the editorial board in terms of the overall picture of the journal. It should have a balance of both in the field and off the field of education. The journal may have to change its objectives to include research and academic papers in other fields.

Keywords: Journal Evaluation/ Journal of Education

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วารสารวิชาการ เป็นทรัพยากรสารสนเทศที่มีคุณค่ายิ่งในฐานะเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ความรู้ ความคิดและพัฒนาการที่ได้จากการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ตลอดจนวิทยาการใหม่ๆ วารสารจึงเป็นแหล่งรวบรวม ข้อมูล ข่าวสาร วิทยาการ ความรู้ และผลงานวิจัยใหม่ๆ ในรูปของบทความ สำหรับนักศึกษา อาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป ในการติดตามความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ตนเองสนใจเพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า วิจัย ตลอดจนการนำเอา ผลการศึกษาวิจัยไปใช้ประโยชน์ เพื่อให้ก้าวทันวิทยาการ ความรู้ได้อย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของวารสารวิชาการ ซึ่งวารสารถือได้ว่าเป็นแหล่งรวบรวมและเผยแพร่ความรู้ ความคิดในรูปของการเสนอบทความทางวิชาการ งานวิจัย บทความเห็น บทความวิจารณ์ และเผยแพร่ความรู้ทาง วิชาการด้านการศึกษ ด้วยเหตุนี้คณะศึกษาศาสตร์จึงได้ จัดทำวารสารศึกษาศาสตร์ขึ้น เพื่อเป็นสื่อกลางสำหรับ คณาจารย์ นักวิชาการ ศิษย์ปัจจุบันและศิษย์เก่า ได้นำเสนอและเผยแพร่ผลงานวิจัย ในรูปของบทความออกสู่ สังคมภายนอก จึงได้จัดทำวารสารศึกษาศาสตร์ขึ้น ตั้งแต่ พ.ศ. 2528 โดยมีวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อเป็นแหล่ง แสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ การแลกเปลี่ยนและ เผยแพร่ผลงานการวิจัยของคณาจารย์และนักวิชาการ เพื่อ ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการแขนงศึกษาศาสตร์ มีกำหนด ออกในระยะแรกปีละ 2 ฉบับ จนถึงปีที่ 19 (พ.ศ.2550) เป็นต้นมา ได้กำหนดออกปีละ 3 ฉบับ

ปัจจุบัน พ.ศ. 2555 วารสารศึกษาศาสตร์ ได้ ทำวารสารวิชาการมาเป็นปีที่ 23 และบทความทุก เรื่องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จากภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัยโดยในปีงบประมาณ 2550-2551 วารสารศึกษาศาสตร์ได้รับทุนสนับสนุนวารสาร วิชาการที่มีคุณภาพจากสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา (สกอ.) และอยู่ในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนี

การอ้างอิงวารสารไทย (TCI) (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิง วารสารไทย, 2556) เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพวารสาร อย่างต่อเนื่อง และเป็นวารสารวิชาการที่ได้มาตรฐาน ตามเกณฑ์มาตรฐานวารสารวิชาการกลุ่มสาขามนุษย์ ศาสตร์และสังคมศาสตร์ต่อ รวมทั้งพัฒนาให้มีมาตรฐาน เทียบเคียงกับระดับชาติหรือระดับสากลต่อไป เพื่อให้ การพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพวารสาร ให้มีมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับในแวดวงทางวิชาการมากยิ่งขึ้น ซึ่ง ในการปรับปรุงคุณภาพวารสารจำเป็นต้องมีข้อมูลพื้น ฐานเกี่ยวกับสภาพการผลิตวารสาร สภาพการใช้วารสาร ความพึงพอใจต่อวารสาร ตลอดจนความต้องการ ปรับปรุงและพัฒนาวารสารในด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ มากขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงมี ความประสงค์ที่จะศึกษาและประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพ วารสารศึกษาศาสตร์ให้มีคุณภาพ นำไปสู่ความเป็นแหล่ง ในการศึกษาค้นคว้าอ้างอิงสำหรับ คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินพฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อประเมินความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. เพื่อประเมินผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รายงานการวิจัยการประเมินวารสารศึกษาศาสตร์ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการบริหารจัดการวารสารศึกษาศาสตร์
2. ได้ทราบความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ กองบรรณาธิการ คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย

นิสิตนักศึกษา สมาชิก เพื่อนำข้อมูลมาวางแผนพัฒนาปรับปรุงวารสารศึกษาศาสตร์

3. ได้แนวทางพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพวารสารศึกษาศาสตร์ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สำรวจความคิดเห็น และศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ทรงคุณวุฒิ กองบรรณาธิการ คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และสมาชิกวารสาร จำนวนประมาณ 437 คน โดยใช้แบบสอบถามและการจัดประชุมกลุ่ม (Focus groups) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 17 ท่าน

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

พฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์ หมายถึง คุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกิจกรรม องค์ประกอบลักษณะการใช้วารสาร ของกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับวารสารศึกษาศาสตร์ เป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์ หมายถึง การรับรู้ของกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้เกี่ยวกับความเหมาะสมของวารสาร ประกอบด้วย 15 ข้อรายการ เป็นมาตรฐานประมาณค่าความเหมาะสม 5 ระดับ

ผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ หมายถึง การรับรู้ของกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้เกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารประกอบด้วย 3 ด้านคือ ด้านการเป็นสื่อกลาง ด้านการเผยแพร่ และด้านการส่งเสริมพัฒนา เป็นมาตรฐานประมาณค่าความสำเร็จ 5 ระดับ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการดำเนินการทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (Quantitative & Qualitative Research) เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์

เพื่อประเมินพฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อประเมินความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเพื่อประเมินผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา การดำเนินการวิจัยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

ในการศึกษาครั้งนี้ประชากรจำนวน 437 คน ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 115 คน กองบรรณาธิการจำนวน 23 คน คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสตร์จำนวน 199 คน และสมาชิกวารสารจำนวน 100 คน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษากำหนดขนาดโดยวิธีการของ Keringer จำนวน ประชากรไม่เกิน 1,000 ใช้กลุ่มตัวอย่าง 25% ในการศึกษาครั้งนี้ได้กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 122 คนคิดเป็นร้อยละ 27.92 ผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์ความเหมาะสมของวารสารจำนวน 17 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 5 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ ตอนที่ 2 พฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์ ตอนที่ 3 ความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์ ตอนที่ 4 การประเมินผลลัพธ์ของวารสารตามวัตถุประสงค์ ตอนที่ 5 เป็นคำถามปลายเปิด (Open end) ในการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับวารสาร และแบบบันทึกการประชุมกลุ่มย่อย สำหรับบันทึกการประชุมในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) วิพากษ์ผลการสำรวจ

เก็บรวบรวมข้อมูล จากแบบสอบถามและประชุมกลุ่ม (Focus groups) ดำเนินการและเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัย จัดประชุมเสวนาระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิ กองบรรณาธิการวารสารศึกษาศาสตร์ คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสตร์ สมาชิกวารสารได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ชี้แจง

ถึงปัญหา อุปสรรค แนวทางการปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพวารสารศึกษาศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนที่ 1 สถิติภาคบรรยาย (Descriptive statistic) ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความถี่(Frequency) ร้อยละ (Percentage) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและการศึกษาระดับ เหมาะสม และผลของวารสารตามวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 สถิติอ้างอิง(Inferential statistic) นำ ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยศึกษาความสัมพันธ์ และศึกษาปัจจัยต่างๆ โดยใช้สถิติทดสอบ t-test, One way-ANOVA, rxy ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ข้อมูลจาก Focus groups , Interview เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้วิธีการจำแนกกลุ่ม เจาะลึกและการสรุปเนื้อหาโดยภาพรวม

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น 5 ตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59.0) และเมื่อพิจารณาอายุพบว่า มีอายุ 51 ปีขึ้นไปมากที่สุด (ร้อยละ 32.80) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น อาจารย์-บุคลากร ในสถาบันอุดมศึกษา (ร้อยละ 51.60) และพบว่าเป็นศิษย์ปัจจุบัน (ร้อยละ 27.00) และเมื่อพิจารณาวุฒิการศึกษาพบว่า มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่ามากที่สุด (ร้อยละ 47.50)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการใช้วารสารศึกษาศาสตร์ จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเป็นสมาชิกวารสารศึกษาศาสตร์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้อ่านไม่ได้เป็นสมาชิกมากที่สุด (ร้อยละ 82.00) โดยมีผู้ตอบที่สมัครเป็นสมาชิกวารสารศึกษาศาสตร์ (ร้อยละ 18.00) และจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามพฤติกรรมการติดตามวารสารศึกษาศาสตร์ พบว่า เกี่ยวกับระยะเวลาพบว่าผู้ตอบ

แบบสอบถามอ่านวารสารศึกษาศาสตร์นานๆ ครั้ง มากที่สุด (ร้อยละ 60.70) โดยมีผู้อ่านเป็นประจำทุกฉบับคิดเป็นร้อยละ 23.80 และเมื่อพิจารณาสถานที่อ่านพบว่าอ่านจากหอสมุดมากที่สุด (ร้อยละ 32.8) รองลงมาอ่านจากที่ทำงาน (ร้อยละ 31.10)

ตอนที่ 3 ความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ของวารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา รายข้อและโดยรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามี ความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.9378$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยความคิดเห็นต่อ ขนาดของวารสาร (กว้าง x ยาว) ว่ามีความเหมาะสม มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.1311$) รองลงมาเป็นความคิดเห็นต่อชนิดของกระดาษที่ใช้พิมพ์ (อาร์ต 210 g) ($\bar{x} = 4.0984$) ส่วนความคิดเห็นต่อ ช่วงเวลาการออกวารสาร (ตรงเวลา) มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.6964$)

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อวารสารศึกษาศาสตร์ตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รายข้อและโดยรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามี ความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.9254$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า บรรลุวัตถุประสงค์ทุกข้อ คิดเป็นร้อยละ 100 และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยความคิดเห็นต่อวัตถุประสงค์ข้อที่ ๖ เป็นการเผยแพร่การศึกษา ค้นคว้าวิจัยของคณาจารย์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.1557$) รองลงมาเห็นว่าเป็นการส่งเสริมพัฒนา ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.1066$) ส่วนเห็นว่าเป็นสื่อกลางแสดงความคิดเห็นของศิษย์เก่า มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.6964$)

การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี เพศต่างกัน โดยการทดสอบค่าที่ (Independent t-test) จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และ

โดยภาพรวมของวัตถุประสงค์ พบว่า เพศต่างกัน มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งรายย่อย และโดยรวมสภาพการเป็นสมาชิกวารสารต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งรายย่อย และโดยรวม อาชีพต่างกัน จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์ พบว่า ผู้เกี่ยวข้องที่มีอาชีพต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งรายย่อยและโดยรวมความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัยบูรพาต่างกัน จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์ พบว่า ผู้เกี่ยวข้องที่มีความสัมพันธ์ต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งรายย่อยและโดยรวม ระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ด้านวัตถุประสงค์โดยรวม และด้านทำหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาวิชาการ ผู้เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับด้านวัตถุประสงค์โดยรวม และด้านทำหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาวิชาการ นำไปทดสอบรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ เป็นรายคู่ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ด้านการทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการโดยวิธีการ Scheffe's พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีความคิดเห็นสูงกว่าปริญญาตรีและปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ เป็นรายคู่ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน ในการบรรลุวัตถุประสงค์โดยรวม โดยวิธีการ Scheffe's พบว่า ทุกคู่ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มี พฤติกรรมการติดตามอ่านต่างกัน จำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์ พบว่า ผู้เกี่ยวข้องที่มีพฤติกรรมการติดตามอ่านต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งรายย่อย และโดยรวม พฤติกรรมแหล่งที่อ่านต่างกัน พบว่า ทั้งรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) พบว่า อายุกับ ความเหมาะสม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความเหมาะสมมีความสัมพันธ์กับการเป็นสื่อกลาง การเผยแพร่ การส่งเสริม และบรรลุวัตถุประสงค์โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อมูลจากคำถามปลายเปิด

จุดที่ควรปรับปรุง มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่อยากให้มีการปรับปรุงวารสารในครั้งต่อไปจำนวน 30 ความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มความคิดเห็น ดังตาราง

ตารางที่ 1 ความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่อยากให้มีการปรับปรุงวารสารในครั้งต่อไป จำนวน 30 ความคิดเห็น จำแนกตาม 4 กลุ่มความคิดเห็น

รายการกลุ่มความคิดเห็น	ความถี่ของความคิดเห็น	ร้อยละ (n = 30)
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงหน้าปกและรูปแบบการพิมพ์	6	20.00
2. ความตรงต่อเวลาในการออกวารสารแต่ละครั้ง	10	33.33
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในเล่ม	5	16.67
4. ความคิดเห็นอื่น ๆ ที่ควรปรับปรุงวารสาร	9	30.00

จากตารางที่ 1 พบว่า มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงหน้าปกและรูปแบบการพิมพ์ ร้อยละ 20 โดยเห็นว่าควรมีการปรับปรุงรูปแบบการพิมพ์ ยกตัวอย่างเช่น Font ปก น่าจะมีการปรับปรุงให้มีสีสัน และความน่าสนใจมากกว่าปัจจุบัน, หน้าปกควรลดข้อความลงให้ดูน่าอ่าน, เพื่อให้บทความต่าง ๆ อยู่ใน Format เดียวกัน ปกในด้านหลังควรมีรูปแบบการดำเนินงานวารสารวิชาการอย่างละเอียด โปรดดูวารสารวารสารมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย หรือของธรรมศาสตร์ จุฬา, Space ตัวหนังสือแน่นไป ตัวหนังสือขนาดใหญ่ดีแล้ว แต่เต็มหน้าเกินไป, สารบัญควร Run เลขหน้าต่อเนื่องจากเล่ม 1-3, ควรปรับปรุงแบบตัวอักษรให้น่าอ่าน ส่วนความตรงต่อเวลาในการออกวารสารแต่ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 โดยเห็นว่า การออกวารสารไม่ตรงต่อเวลา ยกตัวอย่างเช่น การออกวารสารตรงเวลาตามที่กำหนดและควรมีทิศทางของวารสาร, ออกไม่เคยตรงตามเวลาเลยสักที, พยายามออกให้ตรงเวลา, ควรออกวารสารให้ตรงเวลามากขึ้น และเพิ่มเป็น 4 เล่มต่อปี, ระยะเวลาการออกของวารสาร ช้ามาก ไม่ตรงเวลา, การออกไม่ตรงเวลา, ความตรงเวลาในการออกวารสาร สำหรับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในเล่ม คิดเป็นร้อยละ 16.67 โดยเห็นว่าเนื้อหาในเล่ม ควรมีลักษณะดังนี้ มีบทความวิจัยทั้งหมด ทำให้ขาดคุณลักษณะวารสารเชิงความรู้ด้านศาสตร์การศึกษาทั่ว ๆ ไป ซึ่งควรมีบ้าง, น่าจะมีบทความของนักวิชาการเด่นฉบับละ 1 เรื่อง ก็จะทำให้ที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นศาสตราจารย์ หรือนักวิจัยที่มีชื่อเสียงระดับใดระดับหนึ่งก็ได้, ควรมีบทความเชิงสหวิทยาการ และทันสมัยมากขึ้น, ควรส่งเสริมให้มีการสังเคราะห์ผลงานการวิจัย เพื่อการพัฒนาการวางแผนการเรียนการสอน การจัดการเรียนรู้ และการพัฒนานวัตกรรม และความคิดเห็นอื่น ๆ ที่ควรปรับปรุงวารสาร ร้อยละ 30.00 ได้แก่ Peer review ช้ามาก, การเขียนบทคัดย่อทั้งไทยและอังกฤษ ควรสั้นและกระชับมากกว่านี้, คุณภาพและคุณค่าที่คงที่แต่ละบทความ, ชื่อเรื่องที่เป็นภาษาอังกฤษมีพิมพ์ผิด, บทคัดย่อภาษาอังกฤษมีที่ผิดและสำนวนภาษา อาจไม่เป็นธรรมชาตินัก, ควรมีการเผยแพร่สื่อ, คุณภาพของงานวิจัย, จำนวนเรื่อง, ความหนาของวารสาร

จุดเด่นที่ควรรักษาไว้ มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่นที่ควรรักษาไว้ จำนวน 25 ความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มความคิดเห็น ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่นที่ควรรักษาไว้ จำนวน 25 ความคิดเห็นจำแนกตาม 5 กลุ่มความคิดเห็น

รายการกลุ่มความคิดเห็น	ความถี่ของความคิดเห็น	ร้อยละ (n = 25)
1. วารสารมีความหลากหลาย	3	12
2. ความเข้มข้นของการรักษาคุณภาพ การคัดกรอง	9	36
3. สัดส่วนของผู้นำเสนองานวิชาการและงานวิจัยในฉบับ	3	12
4. รูปแบบการจัดทำ	3	12
5. ความคิดเห็นอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นควรรักษาไว้	7	28

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบมีความเห็นว่าวารสารมีจุดเด่นที่มีความหลากหลาย (ร้อยละ 12) ยกตัวอย่างเช่น ความหลากหลายของเนื้อหา, ความหลากหลายของบทความวิจัย ความเข้มข้นของการรักษาคุณภาพ การคัดกรอง (ร้อยละ 36) ยกตัวอย่างเช่น ความเข้มข้นของการรักษาคุณภาพบทความ การคัดกรองและคุณภาพของ กระบวนการ Peer Review, งานมีคุณภาพได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ, งานมีคุณภาพได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ,

ความเข้มของการตรวจ การกลั่นกรอง, คุณภาพของงานวิจัยและบทความทางวิชาการ, มาตรฐานของบทความและงานวิจัย, การมี Peer บทความวิชาการเป็นสิ่งที่ดี. คุณภาพทางวิชาการ/ การจัดทำ/ จัดพิมพ์ จุดเด่นที่ควรรักษาไว้ตามความคิดเห็นของผู้ตอบเกี่ยวกับ สัดส่วนของผู้นำเสนองานวิชาการและงานวิจัยในฉบับ (ร้อยละ 12) ยกตัวอย่างเช่น การเปิดโอกาสให้นักวิชาการและอาจารย์ รวมทั้งนิสิตนักศึกษาจากต่างสถาบันได้นำเสนอ บทความวิจัย / บทความวิชาการ, ความสม่ำเสมอและทั้งการให้โอกาสอาจารย์ นิสิต ดีพิมพ์ บทความวารสาร และ บทความวิจัย, ความเสมอภาคในโอกาสการนำเสนอ/การวัดและประเมินผลงานทางวิชาการ สำหรับรูปแบบการจัดทำวารสาร (ร้อยละ 12) ที่บอกว่าเป็นจุดเด่นที่ควรรักษาไว้ ยกตัวอย่างเช่น รูปแบบการจัดทำหน้าปกวารสารน่าสนใจ ชัดเจน, รูปแบบต่าง ๆ ในเล่ม/ โครงสร้างเนื้อหา บทความ, ความสะอาด เป็นระเบียบ ความคิดเห็นอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นควรรักษาไว้ (ร้อยละ 28) เช่น การรักษาลิงที่ ดี ๆ ไว้, การเสนอผลงานการวิจัยเป็นส่วนมาก, การเขียนอ้างอิงในงานวิจัยไม่ควรเป็นบรรณานุกรม, ควรทำวารสารต่อไป, ดีแล้วควรทำต่อไป, ควรคิดที่จะแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาตลอดเวลาให้ดีกว่าเดิม, เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ,

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้ตอบได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาวารสารไว้หลากหลาย เช่น ควรตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษให้มากขึ้น, เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ มีอัธยาศัยดี, บทความของบทความควรสั้นประมาณ 7 - 10 บรรทัด ที่ผ่านมาเหมือนใช้บทความย่อจากรายงานการวิจัย หรือวิทยานิพนธ์มาจึงยาวเกินไปสำหรับบทความ 10 - 15 หน้า, ควรเสนอผลงานการวิจัยของศิษย์เก่าด้วย, ควรยกมาตรฐานการอ้างอิงเป็นอ้างอิงผลงานต้นฉบับ ไม่ควรใช้อ้างอิงใน, การจัดพิมพ์ดีดชอบมากขึ้นไป ทำให้ไม่น่าอ่าน, ถ้าเป็นไปได้น่าจะมีการบอกกล่าวถึงสถิติการนำบทความในวารสารไปใช้อ้างอิงทางวิชาการมากหรือน้อยเพียงใด

ในช่วง 1-3 (5) ปี ก็จักเป็นประโยชน์แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจ (ซึ่งยังไม่ค่อยเห็นมีการทำเช่นนี้ น่าจะริเริ่ม), ค่าสมาชิกน้อยเกินไป (3 เล่ม 150 บาท), ขอให้กำลังใจทุกท่าน, บทความย่อภาษาอังกฤษ ควรจะมีการตรวจทานพอสมควรก่อนจะพิมพ์, ควรใช้กระดาษถนอมสายตา / ตัวอักษรควรปรับให้อยู่ในฟอนต์อักษรใหม่ที่สำนักนายกรัฐมนตรีกำหนด/ แบบปกควรแสดงความเป็นตัวตนของศึกษาศาสตร์

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ของวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ช่วงเวลาการออกวารสาร (ตรงเวลา) มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ความล่าช้าในการออกวารสารเกิดขึ้นเป็นประจำ ในการออกวารสารทุกฉบับ กระบวนการต่าง ๆ โดยเฉพาะกระบวนการตรวจสอบหรือการส่งให้อ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิต้องใช้ระยะเวลานาน

2. การประเมินผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อวารสารศึกษาศาสตร์ตามวัตถุประสงค์ พบว่า ความคิดเห็นต่อวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เป็นการเผยแพร่การศึกษาค้นคว้าวิจัยของคณาจารย์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากคณาจารย์จัดเป็นบุคลากรลำดับแรกที่จะได้รับการพิจารณาให้นำเสนอผลงานลงในวารสาร รองลงมาเป็นเห็นว่า เป็นการส่งเสริมพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอน ส่วนที่เห็นว่าเป็นสื่อกลางแสดงความคิดเห็นของศิษย์เก่า มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเนื่องจากศิษย์เก่ามาใช้บริการในการเผยแพร่ผลงานเป็นจำนวนน้อย

การเปรียบเทียบความเหมาะสมและการบรรลุวัตถุประสงค์ของวารสารศึกษาศาสตร์ เป็นรายคู่ ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้องที่มีระดับการศึกษาต่างกันจำแนกตามรายวัตถุประสงค์และโดยภาพรวมของวัตถุประสงค์

พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีความคิดเห็น ว่าเหมาะสมสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาเอก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่างานวิจัยของนิสิตปริญญาโทเป็นกลุ่ม ที่เข้าถึงวารสารได้มากกว่ากลุ่มอื่น สำหรับปริญญาตรี มีส่วนน้อยที่ได้ใช้บริการ ส่วนระดับปริญญาเอกจาก ข้อมูลทั่วไปเป็นกลุ่มที่มีปริมาณน้อย ประกอบกับระดับ ปริญญาโทได้รับการนำเสนอบทความมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เพราะเป็นกลุ่มใหญ่กว่า

อายุกับความเหมาะสมมีความสัมพันธ์กัน และ ความเหมาะสมมีความสัมพันธ์กับการเป็นสื่อกลาง การเผยแพร่ การส่งเสริม และ บรรลุวัตถุประสงค์โดยรวม แสดงว่าผู้ที่มีอายุมากเห็นว่ามีเหมาะสมมากทั้งนี้ เพราะว่าการกลุ่มผู้ที่มีอายุมากซึ่งมีระดับการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาเป็นกลุ่มที่เห็นความสำคัญของวารสาร มากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย

จุดที่ควรปรับปรุงเกี่ยวกับการออกวารสารไม่ ตรงต่อเวลาในการออกวารสารแต่ละฉบับอาจเป็นเพราะ ว่ากระบวนการในการรักษาคุณภาพของวารสารทำให้ กระบวนการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิใช้เวลานาน ซึ่งสอดคล้องกับจุดเด่นที่พบว่าความเข้มข้นของการ รักษาคุณภาพในการคัดกรองบทความส่วน จำนวนครั้ง ที่ออกน้อยไปควรเพิ่มเป็น 4 เล่มต่อปี นั้นอาจเป็นเพราะ ปัจจุบันมีผู้นิยมส่งบทความมาแสดงความจำนงที่จะลง วารสารศึกษาศาสตร์จำนวนมากทำให้วารสารแต่ละเล่ม มีความหนามากขึ้น ซึ่งการเพิ่มจำนวนเล่มอาจช่วยการ บรรเทาความคั่งของบทความที่ลงวารสารลดลง ตัวเล่ม ไม่หนามากทำให้น่าสนใจน่าอ่านมากขึ้น สำหรับบาง ความคิดเห็นที่ต้องการให้เนื้อหาในเล่ม ควรมีลักษณะ เป็นบทความของนักวิชาการเด่นฉบับละ 1 เรื่อง และ ควรมีบทความเชิงสหวิทยาการและทันสมัยมากขึ้นนั้น โดยทั่วไปตามกระบวนการกลั่นกรองบทความที่จะ นำมาลงวารสารได้มีการกำหนดประเด็นการพิจารณา เป็นบทความใหม่ๆทันสมัยอยู่ด้วยแล้ว ส่วนความเป็น

สหวิทยาการ อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ควรพิจารณาในการนำ มาลงในโอกาสต่อไปซึ่งอาจกำหนดเป็นข้อพิจารณา เพิ่มเติมสำหรับการพิจารณาโดยภาพรวมโดยคณะกรรมการกองบรรณาธิการซึ่งเป็นผู้พิจารณาโดยภาพรวม ของเล่มวารสาร

ข้อเสนอแนะ

จากผลวิจัยที่พบว่า ช่วงเวลาการออกวารสาร (ตรงเวลา) มีคะแนนเฉลี่ยความเหมาะสมต่ำสุดจึงควร พัฒนาระบบการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิให้มีความ คล่องตัว รวดเร็วขึ้น เพื่อจะทำให้วารสารสามารถออก ได้ตรงเวลายิ่งขึ้น

จากผลวิจัยที่พบว่าวารสารมีบทบาทการเป็น สื่อกลางแสดงความคิดเห็นของศิษย์เก่า มีคะแนนเฉลี่ย ต่ำสุด จึงควรเผยแพร่ และส่งเสริมให้ศิษย์เก่าของคณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพามีโอกาสเข้าถึง ในการ ส่งบทความทางวิชาการมาลงในวารสาร และรณรงค์ให้ ศิษย์เก่าเป็นสมาชิกวารสารให้มากขึ้น

จากผลวิจัยที่พบว่ามีความคิดเห็นบางส่วน ต้องการให้จำนวนครั้งที่ออกเพิ่มเป็น 4 เล่มต่อปี นั้นควร ได้รับการพิจารณาโดยคณะกรรมการกองบรรณาธิการ เนื่องจากการเพิ่มจำนวนเล่มจะทำให้วารสารได้มีโอกาส เพิ่มกิจกรรมการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการได้มากขึ้น ตอบสนองความต้องการของสังคมมากขึ้น

จากความคิดเห็นที่ต้องการเพิ่มบทความเชิง สหวิทยาการนั้น ควรได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการ กองบรรณาธิการที่จะต้องพิจารณาโดยภาพรวมในแต่ละ ฉบับให้มีความสมดุล ทั้งบทความในสาขาและนอกสาขา อาจต้องปรับเป้าหมายของวารสารให้มีความครอบคลุม บทความวิจัยและบทความวิชาการสาขาอื่นๆ จะทำให้ วารสารสามารถก่อประโยชน์ต่อวงวิชาการที่กว้างขวาง ขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร ตั้งมหาสถิตกุล. (2546). *การผลิตวารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยขอนแก่น*. รายงานการศึกษาอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิราภรณ์ ชื่นปรีชา. (2539). *การวิเคราะห์วารสารวิชาการทางการเกษตรที่พิมพ์เผยแพร่โดยสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุติมา สัจจนันท์. (2530). *สารนิเทศวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ดรุณี หิรัญรักษ์. (2530). แนวโน้มนิตยสารของไทยในปัจจุบัน. *นิเทศสาร*, 6(7), 47-50.
- เถิง พันธุ์เถิงอมร. (2533). *งานบรรณาธิการ (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. นครศรีธรรมราช: วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช.
- นายิกา เดิดขุนทด. (2547). *การเขียนบทความ*. ใน เอกสารประกอบการอบรมการเขียนบทความวิชาการ. ขอนแก่น: ฌ ห้องประชุม 1 อาคาร 1 สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุษกร อุส่าห์กิจ. (2543). *การดำเนินงานวารสารทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติ*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประภาวดี สืบสนธิ์. (2533). *ประเภทของบทความวิชาการ เอกสารการสอนชุดวิชาการใช้ภาษา*. นนทบุรี: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปรานี เกตุกั้น. (2533). การเขียนบทความ. *วารสารโรงพยาบาลราชวิถี*, 1(2), 12-16.
- ปรีชา ทิชนพงษ์. (2535). *การเขียนผลงานทางวิชาการ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- รวารุช ผลานันท์. (2537). *งานวารสารและหนังสือพิมพ์ในห้องสมุด*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย. (2556). *รายชื่อวารสารสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. เข้าถึงได้จาก http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/list%20journal.php?branch=H
- สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. (2542). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- Garder, R. K. (1981). *Library collection: Their origin select and development*. New York: McGraw-Hill.
- Lindsay, D. (1982). *A guide to scientific writing: Manual for students and research workers*. Molboune: Longman Chesire.
- Roze, R. (1999). *Modern magazine editing*. Dubuque, Iowa: WM.C Brown.
- Sides, C. H. (1991). *How to write and present technical information*. Phoenix, Ariz: The Oryx Press.